

अभियान

ABHIYAN WEEKLY सप्ताहिक

abhiyan.weekly@yahoo.com

वर्ष : ३५ / अंक : २० / २०७४ पुस १८ गते शुक्रबार / 29 Dec., 2017 / मूल्य रु. १०/-

अभियान सप्ताहिक वेबसाइट पनि
www.abhiyanweekly.com

अध्यादेश विवाद सल्लाउ

काठमाडौं। माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष पुष्कमल दाहालले राष्ट्रिय सभा गठन सम्बन्धी अध्यादेश बारेमा चलेको विवादलाई लचकताका साथ समाधान गर्न नेकपा एमालेमा थाईदारी नै एकीकरण गर्न भन्दै गत मंसिर १० र २१ गते भएको निर्वाचनमा सहमति गरेर चुनावमा होमिएका थिए। चुनावी परिणामले उनीहरूको गठबन्धनलाई बहुमत दिएपछि अहिले अध्यादेशको बारेमा विवाद सिर्जना भएको छ। अध्यादेशको विवादले सरकार गठनमा समेत ढिलाई हुने देखिएपछि माओवादी केन्द्रले अध्यादेश विवादलाई दुर्याउन एमालेसँग आग्रह गरेको छ।

माओवादी केन्द्रले एकल सक्रमणीय प्रणालीमा जानुपर्ने नेपाली काग्रेसको अडानलाई समर्थन गर्नेबाटे औपचारिक रूपमा केही नबोलेपनि राष्ट्रियसभा प्रतिपक्ष विहिन बनाउनु नहुने पक्षमा बोलेको छ। माओवादी केन्द्रले घुमाउरो भाषामा नेपाली काग्रेसको अडानलाई समर्थन जनाएको भएपनि त्यसप्रति नेकपा एमालेले भने केही बोलेको छैन। हालै सम्पन्न भएको प्रतिनिधिसभा र

>>> बाँकी ८ पेजमा

दलहरूको चेपुवामा निर्वाचन आयोग

काठमाडौं। निर्वाचन आयोगले प्रदेशसभामा समानुपातिक तर्फका उम्मेदवारहरूको नाम समेत सार्वजनिक गर्न नसकिरहेको बेला प्रतिनिधि सभामा समानुपातिक तर्फका विजय हुने उम्मेदवारहरूको नामावली कहिले सार्वजनिक गर्न भनेर जनतामा उत्साह बढेको बेला निर्वाचन आयोग संवैधानिक संकटमा परेको छ। प्रदेश सभामा विजयी उम्मेदवारको नामावली प्रदेश प्रमुखलाई बुझाउनुपर्ने संवैधानिक व्यवस्था रहेपनि आजसम्म प्रदेश प्रमुखको नियुक्ति हुन सकेको छैन। प्रदेश सभामा बहुमत ल्याउने दललाई प्रदेश प्रमुखले सरकार निर्माण गर्न आदेश दिन सक्ते संवैधानिक व्यवस्था

>>> बाँकी ८ पेजमा

सुमार्गीको कुमार्गमा प्रचण्ड किन ?

काठमाडौं। अजय सुमार्गी प्रत्यक्ष लगानी गर्ने भएको २२ अर्ब नेपाल भित्र्याएका र भित्र्याउने क्रममा छन्। यसमा प्रत्यक्ष संलग्नता प्रचण्डको देखिएकुले अनेक आशकाहरू जन्मिएका छन्।

पटक पटक टेक्स हेमन मुलुकहरूबाट अजय सुमार्गी ऐसा ल्याइहेका छन् र प्रचण्डको दबावमा राष्ट्र बैकको अनुसन्मिता ऐसा निकासा गराइहेका छन्। यो कालोधन आतककारी कार्यमा पनि प्रयोग हुनसक्ने

अध्यादेश रोक्ने अधिकार राष्ट्रपतिलाई छ त ? संविधान अनुसार राष्ट्रपति पनि चल्न आवश्यक

काठमाडौं। मंसिर १० र २१ गते भएको प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभाको निर्वाचनमा प्रत्यक्षतर्फ बढी सिट जितेको वाम गठबन्धनले सरकार निर्माणको कार्यलाई अगाडि बढाएको छ। वाम गठबन्धनमा सहभागि भएका नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रले चुनावी तालमेल गरेर निर्वाचनमा होमिएकाले बहुमत प्राप्त गरेका हुन्। चुनावी तालमेलपछि पार्टी नै एकीकरण गर्ने उमीहरूको सहमति अनुसार अहिले पार्टी एकीकरण कार्यलाई समेत अधि बढाएका छन्। नेकपा एमाले अध्यक्ष केपी ओली प्रधानमन्त्री बन्ने निश्चित भएपनि एकीकरण पछि पार्टी अध्यक्ष को बन्ने भन्नेमा हालसम्म कुनै सहमति भएको छैन। माओवादी केन्द्रका नेताहरूले पार्टी एकीकरण पछि माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष पुष्कमल दाहाल नै कार्यकारी पार्टी अध्यक्ष हुनुपर्ने

राष्ट्रपतिलाई अध्यादेश जारी गर्न आग्रह

राजेन्द्र श्रेष्ठले जानकारी दिएका छन्। नर्यो जनादेशको अपमान समेत हुने हुनाले अध्यादेश जारी हुने पर्ने अडान फोरमले राखेको छ भने नेकपा एमाले कुनै छालतमा पनि अध्यादेश जारी गर्ने हुन्ने पक्षमा देखिएको छ। कुनै पनि विषयमा विवाद उत्पन्न भएको लाई दलहरूको भएकोले दलहरू बीचमै सहमति हुनु आवश्यक छ। राष्ट्रपतिले विवाद मिलाउन दलहरूलाई आग्रह गर्न सकिन्न सबै दलका नेताहरूलाई एकै ठाँस्मा राखेर विवाद समाधान गर्न आग्रह गर्न सन्ते भएपनि राष्ट्रपतिले सरकारले पठाएको अध्यादेश रोक्न सक्ने संवैधानिक व्यवस्था संविधानले राष्ट्रपतिलाई दिएको छैन।

अध्यादेशको बारेमा विवाद उत्पन्न भइरहेका बेला नेपाली काग्रेसको भारू संगठन गएका संघीय समाजवादी फोरमका सहमति दालहरूलाई आग्रह गरेको थिए।

>>> बाँकी ८ पेजमा

कुरा फेंदै दाहाल

काठमाडौं। नेपाली राजनीतिमा माओवादी केन्द्रका अध्यक्षलाई बोली फेर्ने नेताका रूपमा हुनेर्ने गरिएको छ। उनी अवस्था र ताउँ हुरेर कुरा फेर्न माहिर मानिन्छ। पछिल्लो समयमा उनले त्यस्तै प्रवति देखाएका छन्। राष्ट्रिय सभा गठन अध्यादेशको बारेमा केहीदिन पछिल्ला अध्यक्ष दाहालले एकल संक्रमणकालिन आधारमै निर्वाचन हुनुपर्ने भन्दै राष्ट्रिय सभालाई प्रतिपक्षी विहिन बनाउनु नहुने उद्घोष आफ्नो निर्वाचन क्षेत्र चितवन दुग्रं गरेका थिए।

राष्ट्रिय सभा ऐन (अध्यादेश) को बारेमा केही दिन पहिले प्रधानमन्त्री निवास बालुवाटारमा राष्ट्रिय पार्टीको मान्यता पाएका पार्टीहरू नेपाली काग्रेस, नेकपा एमाले, माओवादी केन्द्र, संघीय समाजवादी फोरम र राष्ट्रिय जनता पार्टीको विरुद्ध नेताहरूको बैठक बसेको थियो। सो बैठकमा कुनै

सहमति हुन सकेन। दलहरूबीच सहमति हुन नसकेपछि राष्ट्रपति विद्या भण्डारीले पॅचवटै राष्ट्रिय पार्टीसँग परामर्श गरिसकेको भएपनि आजसम्म समस्याको समाधान निस्कन बैठक बसेको थियो।

>>> बाँकी ८ पेजमा

तिनोद चौधरीलाई खतरै खतरा

काठमाडौं। भाजपालाई चुनाव जिताउने अमित शाह बनेर काग्रेसको प्रवारमा जुटेका नेपालका धनाध्ये विनोद चौधरी अन्ततः नराप्ररी पछारिए, कांग्रेस पनि पछारियो। अब बन्नेछ वाममोर्चाको सरकार। वाममोर्चाको सरकार बन्नासाथ नकली भ्याट बिल काण्डका फाइल खुले भएको छ।

हुन त चौधरीलाई भरतमोहन अधिकारीले एमालेका समानुपातिक सांसद बनाएका थिए। काग्रेसले जित्त, प्रधानमन्त्री बन्ने बाटो बनाउनु

मुलुक फेरि एकपटक राजनीतिक अधिकारीको भूमीरीमा जकडिन गएको छ। तीन तहको निर्वाचन सफलतापूर्वक सम्पन्न भएर निर्वाचन परिणाम आइसकदा पनि अनित्मको राष्ट्रिय सभा गठनको गाँठो पुक्क नसकदा सम्पूर्ण प्रक्रियाहरू अवरुद्ध भएका छन्। राष्ट्रियसभा गठनसम्बन्धी अध्यादेश राष्ट्रपतिकोमा गएर अडिकारीको विद्यावाकी भण्डारीले शेरबहादुर देउवाको सरकारले पठाएको उक्त अध्यादेश नत प्रमाणिकरण गर्नु हुन्छ न त फिर्ता नै

कहिल्यै नआउने भो स्थिरता ?

पठाउनु हुन्छ। एकथरि काग्रेसीहरू भन्नाले, उहाँ निष्पक्ष हुनुपर्ने एमालेको राष्ट्रपति हुन्नयो। खैर, एकल संक्रमणीय प्रणाली वा बहुमतीय प्रणाली भन्ने दाउपेचमा अडिकारीको राष्ट्रिय राजनीतिमा अर्को समस्या चाहिँ को प्रधानमन्त्री बन्ने ? को पार्टी अध्यक्ष बन्ने ? पार्टीको हारको जिम्मा सभापतिले लिउर्ने र अध्यक्षको पद छाड्नु पर्ने जस्ता ज्वलन्त मुद्दा पनि उठेका छन्। अफ मधेसको समस्या अलिहै नै (।) समधान गरिनुपर्छ भन्ने मुद्दा त उठन भ्याएको छैन।

अर्थात, भनेपदो हिजो जसरी यो संविधान कार्यान्वयनको दिशामा अधि बद्दा मुलुकका सम्पूर्ण राजनीतिक समस्याहरू समधान भएर जान्नन भन्ने गरिरह्यो, त्यसो होइनरहेछ भन्ने देखिंदैछ। गठबन्धन गरेर बहुमत प्राप्त गर्दा पनि नयाँ

सरकार गठनमा सक्स किन भइरहेको छ ? फेरि उही पुरानै रोग ! त्रिशूल सांसद बन्दा त यस्ता 'समस्याहरू आउनु स्वभाविकै हो। तर निकट भविष्यमा पार्टी नै एकीकरण हुन गइरहेको (एमाले र माओवादी) भित्र पनि उही पुरानै राष्ट्रिय सभालाई प्रतिपक्षी विहिन बनाउनु हुने उद्घोष आफ्नो निर्वाचन क्षेत्र चितवन दुग्रं गरेका थिए।

अब हुँदा हुँदा गठबन्धन भित्रै एकले अकाको साथ छाडेर अरुर्तै 'मिल जाने' कुरा पनि सतहमा आएका छन्। एमाले र माओवादी केन्द्र दुवै यो दाउमा रहेको ती पार्टीका एकाकाले नताहरूको मुखारविन्दबाट बेला बेलामा फुस्केको हो। चुनावका बेला पार्टी नै एकीकरण गर्दै भन्नेहरू अब काग्रेस, फोरम, राजपातिर मुख फर्काएँदैछन्। अर्थात, गठबन्धनलाई मत दिए बहुमत दिलाउने जनतालाई 'धोखा' दिने तरि पनि सोचिंदैछ। यसबाट

एउटा कुरा के चाहिँ सिद्ध हुन्छ भने जितिसुकै बहुमत आओसू, जितिसकै ठूलो पार्टी किन नबनोस ? यो मुलुकमा राजनीतिक रितरता अर्कै कोशी ठाडा छ। प्रधानमन्त्री, बहुमत प्राप्त गरेको पार्टीले पॅच वर्षको लागि सरकार सञ्चालन पक्का गर्दै ? तर य

दाइजो प्रथा नियन्त्रणका चुनौती

संगीता रेग्मी

विभिन्न चरणका संघर्ष र आन्दोलनसँगै नेपालमा थुप्रै राजनीतिक परिवर्तनहरू हुँदै गए । राणाशासन, पञ्चायत, राजतन्त्रलाई तिलाउजली दिँदै अहिले हामी संघीय लोकतान्त्रिक गणतान्त्रिक नेपालमा संविधानसभाबाट बनेको संविधानको कार्यान्वयनको चरणमा अगाडि छौं । राजनीतिक रूपमा जे-जति परिवर्तनहरू देखिए पनि सामाजिक रूपमा हामी अहिले पनि पछाडि नै छौं भन्ने विभिन्न सामाजिक कुरीतिबाट प्रष्ट हुन्छ र यसको ज्वलन्त उदाहरण बालविवाह, बहुविवाह, दाइजो प्रथा, बोक्सी प्रथा, चेलिबेटी बेचिखन, छाउपडी प्रथा लगायतका हुन् ।

त्यसमध्ये दाइजो प्रथा विशेष गरी मधेशमा मात्र नभइ सर्वत्र व्याप्त रहेको पाईन्छ । मधेशमा दाइजोलाई 'दहेज' भनिन्छ । यसले मधेशमा मात्र होईन देशभरी नै भयानक अवस्था सिर्जना गरेको छ । कसैको घरमा छोरीको विवाहको कुरा चल्छ अनि सुरु हुन्छ दाइजोको प्रसंग । विहेमा के के दिने, कति दिने, कसरी जोहो गर्न भन्ने विषयमा छोरीका बुबा, आमा तथा घर परिवारका सदस्यले विचार गर्न थाल्छन् । सम्पति नभए पनि विवाहमा ऋण गरेरे भए पनि दाइजोको नाममा केही दिने पर्छ भन्ने एक प्रकारको नियम जरूर बनेको पाईन्छ । विहित छोरीलाई खाली हात पठाउँदा समाजले के भन्ना अनि केटाको घरमा छोरीलाई के भन्नान् भन्ने चिन्ताबाट मुक्त हुन पनि दाइजो प्रथाले प्रश्न्य पाएको छ ।

कतिपय समुदायमा त यो प्रथा त्यति बाध्यात्मक मानिन्दैन तर विशेषतः तराई/मधेशमा यो चलनकै रूपमा प्रचलित छ अथवा एक प्रकारको बाध्यकारी परम्परा नै बनेको छ । छोरीलाई सम्पति दिनुलाई गलत मान्न सकिन्दैन तर केटा पक्षबाट तोकेर नै यो यो चाहियो भनेर माग गर्नु र यसकै नाममा प्रताङ्गना गरिएको खबर बारबार आउने गरेको छ । यसरी दाइजो प्रथाले व्यापकता पाउँदै गर्दा यसले समाजमा ज्रा गडेको छ भने अर्को तिर यसले गम्भीर प्रकारको सामाजिक कुरीति पनि निर्मायाउँदै छ ।

यसरी दाइजो प्रथाले व्यापकता पाउँदै गर्दा यसले समाजमा जरा गाडेको छ भने अर्को तिर यसले गम्भीर प्रकारको सामाजिक कुरीति पनि निर्मायाउँदै छ ।

केटी पक्षले केटा पक्षलाई विवाहमा

दिइने सम्पति नै मूलतः दाइजो हो । गरगहना, पैसालगायत घरजग्गा, सवारी साधन दाइजोको रूपमा दिने गरिन्छ । दाइजो प्रथा बेहुली पक्षलाई आर्थिक तथा मानसिक रूपमा अत्यन्त बोकिले सावित हुन जान्छ । गरिबीबाट ग्रस्त परिवारलाई छोरीको विवाह गर्नु भनेको ऋणको भार बोक्नु सरह नै सावित हुन्छ ।

दाइजो प्रथाको आर्थिकभन्दा पनि सामाजिक र मनोवैज्ञानिक पाटो अझै विकराल छ । छोरा जन्मदा खुसी हुने परिवार छोरीको जन्म हुँदा दुःखी हुने गर्दछन् । छोरीमाथिको लैंगिक विभेद गर्भबाट नै सुरु हुने गरेको छ । दाइजो

व्याप्त रहेको छ । भूगोलअनुसार नाम फरक भए पनि छोरीको विवाहमा विभिन्न नाममा सम्पति दिने प्रचलन कायमै रहेको छ ।

दाइजो प्रथा होइन, कुप्रथा हो । दाइजो भनेको बुबाको सम्पत्तिमा छोरा सरह छोरीको पनि अधिकार हुनु हो त्यसैले यो प्रथा ठिक छ भनेर विश्लेषण गर्नेहरू पनि छन् । तर, बुबाको सम्पत्तिमा छोरीले अधिकार लिनको लागि दाइजो नै लिन जरूरी छ ? शिक्षा, स्वास्थ्यलगायतका छोरीको उज्जवल भविष्यका लागि बुबाले गर्न सक्ने धेरै पाटाहरू छन् ।

विवाहलाई हाम्रो समाजले पवित्र

कतिपय समुदायमा त यो प्रथा त्यति बाध्यात्मक मानिन्दैन तर विशेषतः तराई/मधेशमा यो चलनकै रूपमा प्रचलित छ अथवा एक प्रकारको बाध्यकारी परम्परा नै बनेको छ । छोरीलाई सम्पति दिनुलाई गलत मान्न सकिन्दैन तर केटा पक्षबाट तोकेर नै यो यो चाहियो भनेर माग गर्नु र यसकै नाममा प्रताङ्गना गरिएको खबर बारबार आउने गरेको छ । यसरी दाइजो प्रथाले व्यापकता पाउँदै गर्दा यसले समाजमा ज्रा गडेको छ भने अर्को तिर यसले गम्भीर प्रकारको सामाजिक कुरीति पनि निर्मायाउँदै छ ।

एक प्रथा भएकोले बाध्यात्मक छ । यसले समाजमा असमानता, उत्पीडन, हत्या तथा हिंसा जस्ता जघन्य सामाजिक अपराधलाई पनि टेवा दिइरहेको हुन्छ । हाम्रो समाजमा हुने महिला हिंसा, आत्महत्या जस्ता घटना यसका ज्वलन्त प्रमाणहरू हुन् । । विवाहपछि महिलाले दाइजो कम ल्याएकै बहानामा घरपरिवारका सदस्यहरूबाट नै अपहेलित हुनुपर्ने, शारीरिक तथा मानसिक तनाव खेपुपर्ने, कुटपिट, गालीगलोज गर्न जस्ता घटना समाजका लागि सामान्य बन्दै गएको छ ।

मधेशमा केटाको पढाई र जागिरलाई दाइजो मापन गर्ने माध्यमको रूपमा लिइन्छ । दाइजो प्रथा तराई/मधेशमा मात्र सीमित नराखी व्यवहारमै दाइजो प्रथालाई समाजबाट निराकरण

सास्कृतिक तथा धार्मिक मान्यता प्रदान गरेको छ भने यो मान्यताभित्र विवाहमा दाइजो दिनुपर्छ भनेर कहीं कतै उल्लेख गरिएको पाइरेन । यो परम्पराको नाममा फैलाइएको भ्रम मात्र हो ।

नेपालको संविधान २०७२ ले महिलालाई आर्थिक, सामाजिक तथा राजनीतिक रूपमा अधिकार समान हुनुपर्ने परिकल्पना गरेको छ । यसरी कानुनी रूपमा लैंगिक समानताको बाटोमा हिंडेको नेपाली समाजले सामाजिक रूपमा विवाहको समयमा दाइजो प्रथालाई निरन्तरता दिनु विरोधाभास हो । विभिन्न समयमा दाइजो प्रथालाई सामाजिक अपराध हो भनेर निर्माण भएको कानुनलाई पानाहरूमा मात्र सीमित नराखी व्यवहारमै दाइजो प्रथालाई समाजबाट निराकरण

गर्नु आजको आवश्यकता हो । हरेक सचेत नागरिकले दाइजो प्रथाले निस्त्याउने नकारात्मक पाटाहरूलाई संवेदनशील भएर मानसिक एवम् सामाजिक परिवर्तनका लागि ऐक्यबद्ध भएर अगाडि बढन जस्ती भइसकेको छ ।

२१ औं शताब्दीका शिक्षित महिलाहरूले दाइजो लिएर होइन अबल भएर अगाडि बढन सक्छ भन्ने मान्यता र सोचका साथ समाजमा विद्यमान दाइजो प्रथालाई हटाउन पहल थालु अहिलेको आवश्यकता बनेको छ ।

यद्यपी, दाइजो दिनु र लिनु द्वयै अपराध हो । हुन्त यसको लागि कानुन नभएको होइन तर कानून पनि प्रभावकारी नहुनु र कार्यान्वयन पक्ष फिलालो नहुँदा यसले समाजमा भन बढी प्रश्न पाइरहेको छ । यदि दाइजो नामको यो प्रथालाई न्यूनीकरण गरियो भने निश्चय पनि मधेशमा छोरा र छोरीबीच हुने विभेदको पनि अन्त्य हुन जान्छ । हुन त अहिले आएर कतिपय बाआमाले छोरा र छोरीलाई समान रूपमा हेर्न थालेका छन् तर पनि दाइजो प्रथाले उनीहरूलाई कतै न कतै विवश बनाइरहेको कटु थयार्थ पनि छ ।

नियन्त्रणको चुनौती

राष्ट्रिय जनता पार्टीले प्रदेश र प्रतिनिधिसभाको आफानो चुनावी घोषणा पत्रमा राजपाले 'उमेर पुरुषो विवाहयोग्य महिलालाई विवाहको समयमा आधा तोला सुनको मंगलसुत्र वा सो बराबरको रकम प्रदान गरिने' भनेर दाइजोलाई निरूप्ताही गर्ने राजनीतिक प्रतिवद्धता जनाएको छ । तर यो

उसको चुनावी राणनीति मात्र हो कि मधेशलाई दाइजोमुक्त समाज निर्माणको अभियान पनि हो, अहिले भन्न नसकिए पनि चुनावपछि उक्त पार्टीको योजना र कदममा निर्भर गर्छ । तर राजपाको यो घोषणा सांकेतिक रूपमा दाइजोमुक्त मधेशको लागि सार्थक कदम हो ।

दाइजो समाधानका लागि सबैभन्दा पहिले कडा कानुन बनाउनुपर्छ । तर कानुन बनाएर मात्र हुँदैन, त्यसको कार्यान्वयनका लागि विशेष पहल गर्नुपर्छ । छोरीलाई दाइजो होइन शिक्षा दिँ भनेर सबैतर चेतना फैलाउन सक्नुपर्छ । मधेशी महिला आफ्नो शिक्षाका बारेमा सोचन सकोस् र स्वतन्त्रतापूर्वक बाँच सकोस् भन्ने वातावरण सृजना हुनुपर्छ ।

राज्यले पनि दाइजो प्रथा नियन्त्रण गर्न कडा कानुन बनाई कार्यान्वयन गर्नु आवश्यक भएको छ । आजको समयमा कानुनले पनि महिलालाई पुरुषसरह अधिकार दिएको छ त त पनि दाइजोको नाममा महिला प्रताडित भइरहेका छन् । बुबाको सम्पत्तिमा पनि छोरीको हक लाने भइसकेको छ । महिलाले पनि पुरुषले सरह अवसर र सुविधा पाएमा सक्षम व्यक्ति बन्न सक्नु यो कुरालाई एउटा अभियानकै रूपमा चलाउनु पर्छ ।

(मधेश दर्पण फिचर सेवा)

नेपाल आयल निगम लिकी

खाना पकाउने एल.पी. ग्याँस प्रयोगकर्ताहरूलाई सुरक्षासम्बन्धी अति आवश्यक जानकारी

एल.पी. ग्याँस अत्यन्त प्रज्वलनशील पदार्थ भएकोले यसको प्रयोगमा पर्याप्त शर्तकर्ता र सावधानी अपनाउन जरूरी हुन्छ । यसैले खाना पकाउने ग्याँसको चुहावटबाट हुने दूर्घटनाबाट बच्न देहायका कुराहरूमा ध्यान पकाउने गर्न राजनीतिक अवश्यकता जनाएको छ ।

दूर्घटनाबाट बच्न द्यान दिनपूर्णे कुराहरू :

- एल.पी. ग्याँस सिलिंडर ल्याउँदा-लैजाँदा नगुडाउँ, भान्छामा सिलिंडर सधै ठाडो राखी प्रयोग गरी, सुताएर र घोटाएर प्रयोग नगरी ।
- रेगुलेटर, रबर पाइप, चुल्हो जस्ता उपकरणहरू गुणस्तर प्रमाणित भएको मात्र प्रयोग गरी । साथै हरेक २ (दुई) वर्षमा ग्याँसको पाइप फेरौ ।
- खाना पकाउँदा सधै भ्याल ढो

द्रौपदीको जस्तो चीर हरण नगरौ संविधानको

• राजन कार्कि

rajan2012karki@yahoo.com

द्रौपदीको जस्तो चीर हरण नगरौ संविधानको। अहिलेको अस्यादेशदेखि सत्ता हस्तान्तरणसम्म तुला पाटीची जुन हठ अहिकार देखिएको छ, यसबाट संविधानले महाभारतको कथामा द्रौपदीको जस्तो अपमान र महाभारतको युद्धजस्तो द्वन्द्व जन्मने खतरा देखिन थालेको छ। महाभारतको युद्धको कारण पनि हठ र शठ नै थियो। आधुनिक नेपालको राजनीतिमा हठ र शठको गठ निकै चम्पेको अवस्थामा छ। कतै हामी पनि बिनासको भीरमा त पुगिरहेका छौंनौ? नायकहरू खलनायक भएपछि र तिनले कलुषित राजनीति गर्दा अमृत फलनुपर्ण लोकबक्षमा विष फलिरहेको छ। आमनीर्वाचन परिणामले लोकतान्त्रिक गठबन्धनलाई इन्कार गरेर एमालेलाई राष्ट्रिय राजनीतिको मूलधार बनाइदिएको छ, त्यो मूलधारमा माओवादीको खोल्सी मिसिन पुगेको छ। अब खोलो र खोल्सी सहवासबाट कस्तो लोकतान्त्रिक शासन पद्धतिको रूप र स्वारूप काउण्टी शासन उन्मुख हुन्छ कि कन्ती शासन? आउने ५ वर्षले कम्युनिष्टको साउने भेल खन र खेले पर्छ। त्यो भेलबाट देश भलमल्ल पार्ने सुशासनको बिजुली उत्पादन हुन्छ कि कन्ताएर साथै नचल्ने तस्कर, माफिया, कमिशनको खुजली (सुकेलो) ? वर्तमान नेपाली कालखण्डको यस्ता प्रश्न यही हो।

महाभारतमा द्रौपदीको चीर हरण हुँदा भीष्मदेखि कूलगुरुसम्म सामुन्ने थिए, त्यो चीर हरणलाई चाहेका भए रोकनसक्ये। तर द्रौपदीलाई दुर्योधन र दुश्शासनले नाङ्गेकार पारेर महाभारतको युद्धको जग हालियो, जसका कारण कुरुवंश बिनासमात्र भएन, आधुनिक युगका लागि लोकाचार र विधि, नीति र नैतिकताको महत्त्व कति हुन्छ भन्ने उदाहरण बन्न पुगेको छ।

हिन्दुराष्ट्र र राजतन्त्रको चीर हरण भयो, नयाँ नेपाल बनाउँछ भन्ने नायकहरूले बिना जनादेश, जनबल त्यसी चीरहरण भइरहदा हिन्दु गुरु अथवा देशका विचारक, विश्वेषक, नागरिक समाजले केही बोलेनन्। हैरिहेमात्र। त्यसपछि १० सरकार बनिसत्यो, बल्ल आएर संविधान कार्यान्वयन हुने प्रक्रिया प्रारम्भ भएको छ तर संक्रमणकालीन शान्ति, संघीयता, सिमानक र सम्मुन्ति हुन्छ भन्ने आश्वस्तरा अहिले पनि छैन। राजनीतिक दलहरूवीच शका र अविश्वास यसि धेरै जाज्वल्यमान स्थितिमा छ, हिन्दु र राजतन्त्रावादी शक्ति अगोनाको खसानीभित्रको भुसभुसे फिल्को बेरेर बसेको छ र यी सबै कारणले कुनै पनि बेल अर्को महाभारतको मृत्युषष्टा कायमै छ।

यतिमात्र होइन, डन र धनावादीले चुनाव जितेर आएका छन्, यस्ता संसदवादीले कानुन बनाउने? दुधे बालकसिति आठ प्रहरीलाई दिउँसै हत्या गर्ने हिसावादीले चुनाव जितेको छ, ज कानुन मिर्ता?

र, १२ वर्षदेखि सेटिड, डेटिड, भागबण्डाको गजागोल, सिञ्जिकेटको बिस्तार, आलोपालो शासन गर्नेको जालो लोकतन्त्रमित्रको कालो बनेर भन कटकटिएको अवस्था छ। २०७५ सालमा ४ सिट जितेको कम्युनिष्ट ५१ वर्षपछि आएर भण्डै दुईहाइ सिट जितेर संसदवादी शासनको हाकिम बनेको छ। नकाम गर्ने खुम्चिनै पर्थ्यो, नेपाली काग्रेस खुम्चियो। नकाम त कम्युनिष्टले पनि गरेको छ, २०२० साले सशस्त्र क्रान्तिवाला एमाले र १० वर्ष जनयुद्धमा १४ हजारको हत्या र ३ हजार बेपता पार्ने माओवादीका नाइके भाइनाइकेहरू कसले दण्ड सजाय भोगेको छ र ? (बालकृष्ण दुगेल बाहेक) यी दुबैको मोर्चालाई जनताले शासन गर्ने जनादेश दिएका छन्।

राताम्हे नेपाल, लोकतन्त्रमा नयाँ परिदृश्य, रोमाञ्चक परिदृश्य सुरू हुनेवाला छ। यो कम्युनिष्टले गरेको चमच्चार हो। लोकतन्त्रवादीप्रति लोक कतिसम्म दिक्क भइसकेका रहेछन भन्ने प्रमाण पनि हो यो। जनादेशलाई नकार्न सकिन्न, सम्मान

गर्नेपर्छ। प्रश्न यतिमात्र छ कि संसदलाई बोकाको टाउको देखाएर बाखीको मासु बेच्ने थलो भन्ने कम्युनिष्टहरूले बोकाको टाउको देखाएर बोकाको मासु बेच्ने थलो बनाउने सकलन् कि नसकलन?

हुन त माओवादीमित्र ढूलै राष्ट्रियाल मच्छिएको छ, संसदीय भास्मा भासिने कि नभासिने? अध्यक्ष छन् प्रचण्ड, प्रचण्ड नै माओवादी, माओवादी नै प्रचण्ड भएकाले उनको २४ वर्षदेखियो को नेतृत्व कायाई छ। मानौ माओवादी भनेको उत्तरकोरियाको किम बंश हो, जहाँ प्रचण्डको बाहेक कसैको नेतृत्व खीकार नै छैन। त्यो माओवादी सत्तामा जाँदैछ, त्यो माओवादी एमालेसँग एकीकरण हुन्छ भन्दैछ र प्रजातान्त्रिक अन्यास गर्दै आएको एमाले र त्यो माओवादीको फूजून, केमेट्रीको कमाल अब नेपालमा सुरू हुनेवाला छ।

यो आमनीर्वाचन परिणामले लोकतान्त्रिक गठबन्धनलाई इन्कार गरेर एमालेलाई राष्ट्रिय राजनीतिको मूलधार बनाइदिएको छ, त्यो मूलधारमा माओवादीको खोल्सी मिसिन पुगेको छ। अब खोलो र खोल्सी सहवासबाट कस्तो लोकतान्त्रिक शासन पद्धतिको रूप र स्वारूप काउण्टी शासन उन्मुख हुन्छ कि कन्ती शासन? आउने ५ वर्षले कम्युनिष्टको साउने भेल खन र खेले पर्छ। त्यो भेलबाट देश भलमल्ल पार्ने सुशासनको बिजुली उत्पादन हुन्छ कि कन्ताएर साथै नचल्ने तस्कर, माफिया, कमिशनको खुजली (सुकेलो) ? वर्तमान नेपाली कालखण्डको यस्ता प्रश्न यही हो।

कम्युनिष्टको शासनको पहिलो परीक्षा बेपता र सत्य निरुपण तथा तेलमिलाप आयोगको परिणितिबाट सुरू हुनेछ। ६१ हजार पीडितको उजुरी र राष्ट्रिय अन्तर्राष्ट्रिय मानवाधिकारवादीहरूले भनेत्रस्तो फौजदारी अियोगमा दण्डप्रणाली लागू हुनैपर्छ अन्यथा सहन गर्न सकिन्न भन्ने दबाबअनुसार पीडितले न्याय र पीडितले दण्ड पार्न भने बिधिप्रतिको सम्मानको सम्भावना हो।

र विश्व समुदायको विश्वास र समर्थनमा डरलागदा हास ल्याउने छ।

यसकारण आमनीर्वाचन, संघीय शासनको ढाँचामा अधि बढे पनि राजनीतिक दलहरूका दुर्योधन र दुश्शासन प्रवृत्तिले संविधान द्रौपदीको चीर हरणको अपमानबाट मुक्त भइसकेको छैन। संविधान संगत भावनामा ल्याउने कुनै कारगर प्रयास वाममोर्चाले गर्न सक्षम छ भनेर भन्न सकिन्न। कम्युनिष्ट पार्टीहरूवीच नै मतभेद र मनभेद छ। यसबाटेका लोकवादमा निर्णयक भूमिका हिन्दू र राजावादी शक्ति कायमै छ। अलिकाति कम्युनिष्ट शक्तिको खुट्टा लरबायो भन्ने संवैधानिक दुर्घटना हुनसक्छ। यसबाटेका संविधान द्रौपदीको नियतिमा छ, पनि नेपालमा मजबुत छ। यद्यपि राजनीतिप्रति वाच डग बनेर देशभक्तिमा अडिग यो हिमालजस्तो शक्तिलाई चलाउने दुस्साहस एकपटक प्रचण्डले गर्दा उनको ९ महिने शासन गर्नमै दलेको थियो। अब बन्ने कम्युनिष्ट शासनले यो शक्तिलाई

संसदबाहिरका बिल्ल, बैद्यहरूको नेतृत्वको माओवादी संविधानलाई बम बिस्फोटनले उडाउने कार्यमा लागेको छन्। यसरी

व्याप्त संविधान विरोधी भावनालाई संविधान संगत भावनामा ल्याउने कुनै कारगर प्रयास वाममोर्चाले गर्न सक्षम छ भनेर भन्न सकिन्न। कम्युनिष्ट पार्टीहरूवीच नै मतभेद र मनभेद छ। यसबाटेका लोकवादमा निर्णयक भूमिका हिन्दू र राजावादी शक्ति कायमै छ। अलिकाति कम्युनिष्ट शक्तिको खुट्टा लरबायो भन्ने संवैधानिक दुर्घटना हुनसक्छ। यो यथार्थ कम्युनिष्ट भुलेउन, भुल्यो कि संविधान दुर्घटनामा पर्न जानेछ।

याम शासक ओली हुन कि प्रचण्ड, यो दुबैल संविधानलाई शीर्मा राखेर चल्पुर्णेछ, खुट्टामा राख्ने प्रयत्न गरे भने जारी भएपछि पटक पटक चीर हरणमा परेको संविधान फेरि पनि चीर हरणमा पर्नेछ। हुन त अध्यादेश जारी गर्ने कि नगर्ग, प्रम देउवाले सत्ता हस्तान्तरण गर्ने प्रकृयामा जाने कि नजाने भन्ने बिबादमा वामपन्थी दबावले संविधानिक प्रावधान अहिले नै द्युतिकिंडा बानिरहेकै छ। वामपन्थीले अरु दबाव दियो र राष्ट्रपतिले एमाले चित्रित अरु देखाइन भने संविधानको फेरि पनि चीर हरण हुनेछ।

हाँगो कामना यही छ कि संविधान जारी गर्ने शक्ति हुन् का ग्रेस, एमाले, माओवादी र मध्यसंवादीहरू। आफैले जारी गरेको संविधानका बिल्लाला आफू अनुकूल व्याख्या गर्नु भन्दा सिंधे सर्वोच्चलाई सोधेर निकास निकाल्दा हुनेथियो। राजनीतिक प्रभावमै नियुक्त भएका भए पनि सर्वोच्चले दिनसक्ने निर्णयमा वाममोर्चाले विश्वास नगरेर राजनीति हुँडलो बनेर धमिलो भइरहेको हो।

यतिमात्र भन्नौ, संविधानको अरु चीरहरण बन्द होस्, संविधानको दायरामा सबै बसौ, जे जस्ति गल्ली कमजोरी भयो, त्यसलाई सच्चाएर अधि बढौ। हाँनको आक्रोस र जिल्लेको आहंकारले लोकतन्त्र हाँच भने कुरा आत्मसात गर्न जरूरी छ। आवधिक चुनाव हो, फेरि फेरि पनि आउँछ।

राजनीति वामवंश स्थापित गर्न वा लोकतन्त्र खोज्ने विषय होइन। लोकतन्त्रको सुन्दरता भनेकै जननिरेप्रतिको सम्मान र जनताप्रतिको जिम्मेवारीको पालना हो। यो कर्तव्यबाट च्युत हुनु भने कै संविधानको चीर हरण हुनु हो, जसले महाभारतको युद्धमात्र निर्माण शान्ति, समृद्धि र सुशासन आउन सक्वैन।

अहिलेलाई विर्सने नुहुने राजनीतिक गायत्री मन्त्र यही हो कि विवेक बस्ने ठाउँमा भष्मासुर बसाल्नु भनेको खरानी हुनु हो, यो सत्य सबैले मनन गर्न समय हो।

साल्ट ट्रेडिङ फॉरेंशिन लिमिटेड द्वारा प्रवर्द्धित ग्राहक सम्पूर

पद्धत्यौ हाती बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

मा-यो ज्यूँदै त्यो जस्ले बिर्सियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मरेर पनि जस्ले ससिख्यो देशको माटो

कायर भरर पटक पटक मर्नुमन्दा
बहात्र भयर यकै पाटक कुर्ब सकै ।

- अग्नियानवाणी

अमियान

साप्ताहिक

सरपाठकीय

वाम गठबन्धनले लघकता आपनाउनु नै तेश

गत मंसिर १० र २१ गते सम्पन्न भएको प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभाको निर्वाचनको प्रत्यक्षतर्फको परिणाम निर्वाचन आयोगले सार्वजनिक गरिसकेको भाएपनि उसले प्रतिनिधिसभाको समानुपातिक तर्फको निर्वाचन परिणाम घोषणा गर्न सकिरहेको छैन । ठीक तस्बै बेला वाम गठबन्धन र नेपाली कांग्रेस राष्ट्रिय सभा अध्यादेशलाई लिएर एकले अकोलाई आरोप प्रत्यारोपणमा उचिएका छन् । शेर बहादुर देउवा नेतृत्वको सरकारले मन्त्रिपरिषद्बाट पारित गरेर स्वीकृतिको लागि राष्ट्रपति समक्ष पठाएको अध्यादेश दुई महिना भन्दा बढी राष्ट्रपति कार्यालयमा रहेको हुनाले दलहरूले खेले मौका पाएका हुन् । वाम गठबन्धनले सरकार सञ्चालन गर्न स्पष्ट बहुमत पाएको अवस्थामा अब वाम गठबन्धनले नै लक्चकता अपनाउन आवश्यक छ । संसदबाटै राष्ट्रियसभा ऐन पारित नार्दिको परिणाम अहिले दलहरूले बेहोरेका छन् । त्यसकारण निर्वाचन सम्पन्न भइसकेको यत्तिका दिन वित्ता समेत सरकार निर्माण हुन सकेको छैन । अब यस विषयलाई धेरै तन्काई राख्न भनेको नेपाली जनताको ठाडो अपमान र दलहरूको निर्णय गर्न नसक्ने प्रवत्ति नै हो भनेर सहज रूपमा भन्न सकिन्दू ।

राष्ट्रिय सभा अध्यादेश विवाद जित तन्हैंको छ वा तन्काइदैछ त्यसले वाम गठबन्धन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रीयीच पनि अविश्वासको वातावरण भाँगिंगै जानेछ। कुनै पनि दल वा दलहरूको गठबन्धन कति दिगो र टिकाऊ हुन्छ भन्ने कुरा उनीहरूको आपसी सम्बन्ध र विश्वासमा आधारित हुन्छ। तर त्यो दलहरूको आन्तरिक मामिला भएपनि दलहरूको आन्तरिक मामिलाले मुलुकलाई बन्धकमा राख्न पाइँदैन र राख्नुपनि हुँदैन। वाम गठबन्धन बनाएका नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रले यस पटकको निर्वाचनमा हामी सँगै जान्छौ, सँगै सरकार बनाउँछौं र पार्टी एकता समेत गर्दछौं भन्दै जनतासँग मत मागेका थिए र जनताले उनीहरूलाई पत्थाएर सरकार निर्माण गर्न सहज हुने स्पष्ट बहुमत समेत ढिएका हुनाले वाम गठबन्धनको विषय सार्वजनिक विषय समेत बनेको छ। चुनाव अगाडि एकै ठाउँमा उभिएका नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रका नेताहरू खासगरि पदीय बाँडुकाँडुलाई लिएर मतमतान्तर देखिन थाल्नुले वाम गठबन्धन र पार्टी एकता प्रति नै आशंका उछिएको छ त्यो विडम्बनाको विषय हो।

अहिलेसम्म प्रधानमन्त्रीको विषयमा खासै विवाद उत्पन्न नभएपनि पार्टी अध्यक्ष को बन्ने भनेमा दुर्भिल बीच सहमति हुन सकेको छैन । नेकपा एमालेका नेताहरूले प्रधानमन्त्री र पार्टी अध्यक्ष केपी ओती नै हुनुपर्ने बताइरहेका छन् भने माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालले आलोपालो पढ्दिमा प्रधानमन्त्री हुने सहमति पहिला नै भइसकेको उद्घोष गरेपछि एमाले भित्र तरङ्ग नै उत्पन्न भएको छ । यही पृष्ठभूमिमा गैर वाम गठबन्धनको सरकार निर्माण गर्न सकिन्ते कसरत समेत चल्न थालेको छ । माओवादी, कांग्रेस र मधेशवादी दलहरूसँग मिलेर सरकार निर्माण गर्न सकिन्ते भने नेकपा एमालेले मधेशवादी दलहरूसँग मिलेर समेत सरकार निर्माण गर्न सकिन्तु कि भनेर अनीपचारिक छलफल चलाएको जस्तो देखिएको छ । यसले गर्दा भर्खरै सम्पन्न भएको निर्वाचनको जनादेशलाई उल्ट्याउने प्रयास गरिएको छ । अहिलेको जनादेश त्यो होइन जनताले वाम गठबन्धनलाई सरकार सञ्चालन गर्न र नेपाली कांग्रेसलाई प्रतिपक्षमा बस्न म्यान्डेट दिएका हुनाले त्यसै अनुरूप दलहरू अगाडि बढू आजको आवश्यकता हो ठूला भनिएका दलहरूले आफूहरूले पाएको म्यापडेटभित्र बसेको खण्डमा मात्र केही हृदसम्म स्थायित्व हाँसिल गर्न सकिछ, अब वाम गठबन्धनकै नेतृत्वमा स्थायी सरकार निर्माण गरि कम्तीमा त्यो सरकारले आफूले पाँच वर्ष म्यान्डेट परा गर्न सक्नपर्दछ ।

निर्वाचनमा नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रले पाएको मत उनीहरूले जनता सामूहिक प्रतिवद्धताको परिणाम हो । उनीहरूले निर्वाचन अघि वाम सरकार बनाउँछौं र पार्टी समेत एकीकरण तै गर्दछौं भन्दै पार्टी एकता संयोजन समिति तै निर्माण गरेका थिए । त्यसै माताहात साभा चुनावी घोषणापत्र लिएर जनतासामू मत माग्न गएका थिए । जनताले पनि वाम गठबन्धनले अगाडि सारेको स्थिरता तथा समृद्धिका पक्षमा आफ्नो मत जाहेर गर्दै उनीहरूलाई स्पष्ट बहुमत दिएका छन् । साभा कार्यक्रमहरू अघि सारेर जनतासंग मत माग्नु अनि फेरी अहिले आएर फरक फरक बाटो ताक्न खोज्नु भनेको सार्वभौमसत्ता सम्पन्न जनतालाई धोका दिइनु हो । त्यो सरासर राजनीतिक बेइमानी र अवसरवाद समेत हो । यदि नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रले अलग अलग बाटो रोजेको खण्डमा पुन सत्ता छिनापटीका खेल सुरु हुने र सरकार निर्माण र गिराउने मै दलहरू सक्रिय हुने अवस्था सिर्जना हुने भएकाले त्यस्ता कार्य नगर्न तै वाम गठबन्धनमा रहेका दलहरूको द्वितीय देश ।

वाम गठबन्धनलाई सरकार सञ्चालन गर्न आएको जनादेशको सही रूपमा सदुपयोग हुन आवश्यक छ । यिनीहरूले फेरी जनतालाई धोका दिएको खण्डमा अबको पाँच वर्ष पछाडि यिनीहरूको समेत पत्तासाप दुने निश्चित भएकोले वाम गठबन्धनले साना तिना कुरामा भुलेर बस्नुभन्दा अहिलेका समस्याहरूको पहिचान गरि समस्याहरू समाधानको बाटोमा लाग्न उचित हने हामीले ठानेका छौं ।

यही हो लोकतान्त्रिक अन्यास ?

मंसिर १० गते सम्पन्न भएको प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभाको निर्वाचनको नतिजा औपचारिक घोषणा गर्न निर्वाचन आयोगले अन्तिम तयारी गरिरहेको छ । प्रत्यक्षतर्फको दुवैसभामा निर्वाचित उम्मेदवारहरूको घोषणा भएपनि प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभाका समानुपातिकतर्फका विजयी उम्मेदवारहरूको घोषणा भने भएको छैन । शेरबहादुर देउवा नेतृत्वको सरकारले राष्ट्रिय सभाको गठन अध्यादेश मन्त्रिपरिषदबाट पारित गरी स्वीकृतिका लागि राष्ट्रियपति कहाँ पठाएको भएपनि राष्ट्रियपतिले अध्यादेश स्वीकृत नगर्दा राष्ट्रियसभाको निर्वाचन अनिश्चित मात्र भएको छैन प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभाका समानुपातिकतर्फका उम्मेदवारहरू को को कुन पार्टीबाट विजयी भए भन्ने अलिहेसम्म जनतालाई औपचारिक जानकारी छैन । राष्ट्रिय सभा गठनसम्बन्धी अध्यादेश सरकारले भण्डै दुई महिना अधि नै राष्ट्रियपति कहाँ पठाएको भएपनि राष्ट्रियपतिले त्यसलाई रोकेर राखेको हुनाले प्रत्यक्षतर्फबाट आएका विजयी उम्मेदवारहरूले समेत काम गर्न पाएका छैनन् । शेरबहादुर देउवा नेतृत्वको सरकारले औपचारिक रूपमा विदाई पाउनु पर्ने र वामगठबन्धनले नयाँ सरकार निर्माण गरी राज्य सञ्चालन गर्नु पर्ने बेलामा राजनीतिक दलहरू एक अर्काप्रति आरोप प्रत्यारोपमा उत्रिनु भनेको मुलुककै लागि दर्भाग्यको विषय हो ।

• देवेन्द्र चुडाल

devendrachudal@gmail.com

अलमलिएका छन् । मुलुकको विकासका लागि राजनीतिक दलहरूबीच सम्झौति र सहकार्य अनिवार्य भएपनि पार्टीगत स्वार्थमा उनीहरू लागेका हुनाले अहिले समस्या देखिएको हो । विश्वका कुनै पनि प्रजातान्त्रिक मुलुकहरूमा विपक्षी वेगरको संसदको कल्पनासमेत गर्न सकिँदैन । सरकारलाई पनि विपक्षी दलको आवश्यकता पर्छ । तर पछिल्लो समयमा राष्ट्रियसभा गठन सम्बन्धी अध्यादेशमा नेकपा एमालेले जुन अडान लिएको छ त्यो गलत रहेको छ । मुलुकको ठूलो पार्टी भएको नाताले उसले ठूलो छाति देखाएर उदाहरण बन्सक्नु पर्नेमा पछिल्लो समयमा एमालेमा त्यस्तो चरित्र देखिएको छैन । ठूलो पार्टी भएकोले उसले सबैलाई मिलाएर अगाडि बढन सक्नुपर्छ । हिजो कांग्रेस ठूलो पार्टी भएकाबेला नेकपा एमालेले त्यस्तै भन्ने गर्थ्यो, तर आज त्यही एमालेले किन आफूलाई उदारपार्टी भएको देखाउन सक्ने ? राष्ट्रियसभा गठन अध्यादेश राष्ट्रपति कहाँ रोकिँदा त्यसको असर सबैतिर परेको छ, त्यही कारण दलहरू एक अर्काविरुद्ध आरोपत्यारोपमा उत्रिएर जनतालाई तमासा देखाइरहेका छन्, के यही हो त लोकतान्त्रिक अभ्यास ?

निर्वाचन सम्पन्न भइसकेको अवस्थामा अहिले आएर प्रणालीका बारेमा विवाद उत्पन्न गर्नु किमार्थ उचित हुन सक्दैन । स्थानीय तह, प्रतिनिधिसभा र राष्ट्रिय सभाको निर्वाचन हुनु अघि नै निर्वाचन प्रणालीको विषय टुग्याउनु पर्थ्यो, तर त्यसो हुन सकेन । अनि अहिले निर्वाचन सम्पन्न भइसकेपछि परिणाम हेरेर कानुन बनाउन खोज्दा विवाद उत्पन्न हुनु स्वभाविकै हो । प्रदेशसभाको निर्वाचन सम्पन्न भएपछि आ-आफ्नो अनुकूल निर्वाचन प्रणाली बनाउने व्यवहार समेत दलहरूमा देखियो । त्यस्तो विवादमा दलिया परामर्शबाटै निर्णय गरेर केही न केही सम्झौता गर्नेपर्छ । अहिलेको अवस्था हेर्दा राष्ट्रियसभामा सविधान त हरेक प्रदेशबाट ८ जना निर्वाचित हुने व्यवस्था रहेको छ । तर अहिलेको प्रदेशसभाको निर्वाचनमा कुनै पनि प्रदेशमा कांग्रेसको बहुमत छैन । बहुमतीय प्राणालीमा जाँदा कुनै पनि प्रदेशबाट विपक्षी दलका उम्मेदवारहरू निर्वाचित हुन सक्ने अवस्था देखिँदैन । केही प्रदेशमा कांग्रेसको केही मधेसवादी दलहरूको र केहीमा वापसन्धीहरूको बहुमत भएको भए सबैको प्रतिनिधित्व हुनसक्यो, तर त्यसो हुनसकेन । त्यसैले निर्वाचन परिणाम आइसकेपछि विपक्षी दलको प्रतिनिधित्व नुहने प्राणालीभन्दा विपक्षीको प्रतिनिधित्व हुने प्रणाली भयो भने राष्ट्रिय सभाको गरिमा बढी जीवन्त हुन्छ, त्यसेबेला त्यसले प्रभावकारी भूमिका समेत निभाउन सक्छ । त्यसैले एमालेले अहिलेको अवस्थामा बढी लचकता अपनाए त्यसै अनुरूपको भूमिका खेल सक्नपर्छ ।

खल सक्नुपछ ।
अहिलेको जटिल अवस्थामा दलहरूबीच हिजो भएका कदुताबाट निर्देशित नभई अगाडिको कार्यबाट अधि बढ्ने हो भने आउँदा दिनमा समेत कांग्रेस र एमालेले सहमति गरेरै अगाडि बढ्नुपर्छ । अहिले बहुमत ल्याउने वामगठबन्धन हो वा त्यस गठबन्धनमा रहेका एमाले र माओवादीले समेत आ-आफ्नो भूमिकालाई प्रभावकारी पर्दा प्रमुख प्रतिपक्षी दललाई समेत साथमै लिएर अधि बढ्नु उचित हुनेछ । सबैले आ-आफ्नो भूमिकालाई प्रभावकारी रूपमा अधि बढाउँदै राजनीतिलाई पेशाका रूपमा नहेरी सेवाभावका रूपमा हेरिएको खण्डमा मात्र मुलुकले सही रूपमा निकास पाउन सकछ । त्यसका लागि विगतमा भएका गल्ती र कमीकमजोरीहरूलाई सच्चाउँदै गल्ती गर्ने परम्परालाई त्यागेर नयाँ अभ्यास साथ अधि बढ्ने हो भने स्थायित्व र समृद्धि हाँसिल गर्न सकिन्छ तर, अहिलेकै जस्तो आरोपप्रत्यारोपमा दलहरू अधि बढ्ने हो भने नत मुलुकले सही रूपमा निकास पाउँछ नत स्थायित्व र समृद्धि नै । त्यसेले दलहरूले समयमै सोच्छै पर्छ, अहिलेको आवश्यकता भनेको स्थायित्व र समृद्धि नै हो ।

निर्वाचनपरिषिद्धि समृद्ध मधेशका आधारहरू

- रामसुकुल मण्डल
निर्वाचनबाट संविधान कार्यान्वयनको चरणमा प्रवेश गरेको छ भने गणतन्त्र सुनिश्चित हुनुका साथै संघीय संरचना स्थापित भएको छ । निर्वाचनपरिषिद्धि आम मधेशीजनमा पनि यसले राजनीतिक स्थायित्वको विश्वास बढाएको छ र स्थिर सरकार तथा मुलुकको समुद्दिप्रति अपेक्षा जगाएको छ । त्यसैले अहिले भएका निर्वाचन अन्य आवधिक निर्वाचनभन्दा महत्वपूर्ण र विशेष छन् ।

मधेशमा मतदाताले तीनै तहको निर्वाचनमा देखाएको उत्साह लोकतन्त्रप्रति उनीहरूको बलियो विश्वास हो । उनीहरूको विश्वासलाई जीवन्त राख्ने प्रमुख जिम्मेवारी निःसन्देह मधेशी दल एवम् चुनावबाट चुनिएका जनप्रतिनिधिहरूको हो । मधेशी जनताले आफ्नो दायित्व पूरा गरेका छन् र अब जनअपेक्षाकानुरूप काम गर्नुपर्ने परीका जनप्रतिनिधिहरूको छ । निर्वाचन सम्पन्न गरेर देशले तूलो फडको मारिहँदा, मधेश र मधेशीको अपेक्षालाई अक्षराः पूरा गर्न चुनौती अब मधेशी दल र तिनबाट जितेका जनप्रतिनिधिहरूको काँडमा छ । तर उनीहरूले नीतिगत, संस्थागत संरचना निर्माण, आर्थिक नीति निर्माण र सांगठनिक पुनर्निर्माणका चुनौती पनि सामना गर्नुपर्छ ।

संविधानले प्रत्याभूत गरेका राजनीतिक नैसर्गिक अधिकारसँगै मधेशीसहित अन्य दलहरूले सबैका लागि शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगारी सुनिश्चित गर्ने वाचा घोषणापत्र मार्फत जाहेर गरेका छन् । अब बन्ने प्रदेश सरकारले यी प्रतिबद्धता कसरी पूरा गर्ने ? कुन आयप्रोतामा टेकेर ? कस्तो संस्थागत संरचनामार्फत र कस्तो आवधिक योजनामा टेकेर ती सामाजिक उपलब्धिहरू हासिल गर्न सकिन्छ ? यी प्रश्नहरू अनुत्तरित छन् ।

सपना र व्यवहारीच तादात्म्य नमिल्दा आम जनतामा विश्वास गरिहाल्ने ठार्जे छैन । तीनवटै तहको निर्वाचन सम्पन्न हुनुलाई राजनीतिका साधक तथा चिन्तकहरूले प्रथम राजनीतिक चक्र अर्थात दशक लामो संक्रमणकाल सम्पन्न भएको बताउने गरेका छन् । वास्तवमा एउटा

चक्र पूरा भएको छ र नविसाई अर्को चक्र अविलम्ब सुरू हुँदैछ । यसको अर्थ अरु धेरै राजनीतिक तथा सामाजिक व्यवस्थापन गर्नुपर्ने अवस्था आउँदैछ, मधेशी दलहरूको काँधमाथि । नयाँ संविधानले नागरिकका लागि ३४ वटा मौलिक हक र कर्तव्यको व्यवस्था गरेको छ । तर व्यवहारमा त्यसलाई कसरी सुनिश्चित गर्न सकिन्छ ?

आ-आफ्नै विशेषता अनुसार कृषि, उद्योग, पर्यटन, जलविद्युत, वित्तीय युँगीमध्ये कुन क्षेत्रको अगुवाइ वा नेतृत्वमा सहायक मोडलहरू तयार गर्ने

सम्भावनाहरूको उपस्थिति छ । प्राकृतिक स्रोत साधनदेखि लिएर यो प्राविधिक युगमा एउटा नमुना क्षेत्रको रूपमा रहेको छ । मधेशमा यति धेरै विकासका सम्भावनाहरू हुँदाहुँदै राज्यको विभेदकारी नीतिका कारण मर्स्युमिमा परिणत हुँदै गझरहेको छ । मधेशका कलकारखाना, उर्वरा तथा कृषियोग्य भूमि अहिले मर्स्युमिम्भि हुन थालेको छ । कुनै समय थियो, मधेशमा उज्जोका धान, गाँडू लगायतका अन्न विदेश नियांत गरिन्थ्यो । तर, अहिले नियांत त परैको कुरा हो, आयात नै गर्नुपरेको छ ।

● ● ●

राजपा नेपालले हुलाकीमार्ग, थप सङ्कर सञ्चाल र रेल सेवाको विस्तार, काठमाडौँ-निजगढ द्रुतमार्ग र निजगढ दोश्रो अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल, जनकपुर-अन्तर्राष्ट्रिय पर्यटन स्थल खर्च विश्व विमानस्थल, विराटनगर-नेपालको आर्थिक कारोबार र व्यापारको प्रमुख केन्द्र, विराटनगर, भैरहवा र नेपालगंज नेपालको आर्थिक विकासको मेरुदण्ड, लुम्बिनी-अन्तर्राष्ट्रिय बुद्धिष्ठ केन्द्र, सूचना प्रविधि र इन्टरनेट सेवाको विस्तार, युवातैत्री कार्यक्रम, महिलातैत्री कार्यक्रम, किसानतैत्री कार्यक्रम, गरिबतैत्री कार्यक्रम, वैदेशिक लगानी आकर्षण र नित्री क्षेत्रलाई प्रोत्साहन, शहित स्तरमा खर्च स्थान र स्मारक निर्माण र हरेक क्षेत्र, विकास क्षेत्र भन्ने

प्रतिबद्धता जनाएको थियो ।

● ● ●

भन्ने अर्को ठूलो चुनौती हो । सुरक्षित तथा योजनाबद्ध बसोबासको व्यवस्था, सार्वजनिक यातायात र 'केनेकिटभिटी', दूरसञ्चार सञ्चाल, स्कुल, कलेज र स्वास्थ्य संस्थाहरूको व्यवस्थापनजस्ता पूर्वाधार खडा गर्नुपर्ने अर्को चुनौती हो ।

विभिन्न कालखण्डमा मधेशी नेताहरूमध्ये राष्ट्रिय जनता पार्टी नेपालको संयोजक महाथा ठाकुरले भन्दै आएका छन्-मधेश आफैमा एउटा राष्ट्र हो । यस भनाईको तात्पर्य मधेश छुहै राष्ट्र हुनुपर्छ भन्ने होइन । उनको भनाईको आशय के हो भने मधेश एउटा राष्ट्र हुनका लागि हरेक दृष्टिकोणबाट परिपूर्ण छ ।

मधेशमा हरेक किसिमका

मधेशका पर्यटकीय स्थलहरू जनकपुरधामको जानकी मन्दिर, लुम्बिनी लगायतका ऐतिहासिक धरोहर अहिले जीर्ण अवस्थामा छन् । जनकपुरधामको जानकी मन्दिर विश्व सम्पदा सूचीमा पर्न सकेको छैन ।

विगतमा राज्यले मधेशसँग विभेद गन्यो भनेर विभिन्न आन्दोलनहरू पनि भए । मधेश राजनीतिक रूपमा एउटा उर्वर भूमिको रूपमा प्रयोग हुँदै आयो भने मधेशका अन्य पक्षहरू अर्थिक, सामाजिक अवस्था भने खस्कर्दै गयो । मधेशका सूचौ युवाहरू दिनहुँ विदेशिन बाध्य हुँदै आएका छन् । मधेशमा जिविकोपार्जनका माध्यम नहुँदा घरपरिवार पालनका लागि विदेशिनु

पर्ने पीडा त छँदैछ । जहाँ हरेक चीजको सम्भावनाहरूको उपस्थिति छ । प्राकृतिक स्रोत साधनदेखि लिएर यो प्राविधिक युगमा एउटा नमुना क्षेत्रको रूपमा रहेको छ ।

मधेशमा यति धेरै विकासका सम्भावनाहरू हुँदाहुँदै राज्यको विभेदकारी नीतिका कारण मर्स्युमिमा परिणत हुँदै गझरहेको छ । मधेशका कलकारखाना, उर्वरा तथा कृषियोग्य भूमि अहिले मर्स्युमिम्भि हुन थालेको छ । कुनै समय थियो, मधेशमा उज्जोका धान, गाँडू लगायतका अन्न विदेश नियांत गरिन्थ्यो । तर, अहिले नियांत त परैको कुरा हो, आयात नै गर्नुपरेको छ ।

प्रतिनिधि तथा प्रदेशसभापूर्व

विभिन्न राजनीतिक दलहरूले आफ्नो धोषणात्रमार्फत सार्वजनिक गरेको विकासका प्रतिबद्धता सॉचियके व्यवहारमा लागू गर्ने हो । अनि मात्र सुन्दर मधेशको परिकल्पना पूरा हुनसक्छ । नेपालको एक मात्र रेल सेवा जनकपुरदेखि भारतको जयपुरसम्म पुनः सञ्चालनका कार्य अगाडि त बढेको छ तर कछुवा गतिमा कार्य झइरहेको छ ।

राजपा नेपालले हुलाकीमार्ग, थप सङ्कर सञ्चाल र रेल सेवाको विस्तार, काठमाडौँ-निजगढ द्रुतमार्ग र निजगढ दोश्रो अन्तर्राष्ट्रिय

विमानस्थल, जनकपुर-अन्तर्राष्ट्रिय पर्यटन स्थल एवं विश्व हिन्दु केन्द्र, विराटनगर-नेपालको आर्थिक कारोबार र व्यापारको प्रमुख केन्द्र, विराटनगर, भैरहवा र नेपालगंज नेपालको आर्थिक विकासको मेरुदण्ड, लुम्बिनी-अन्तर्राष्ट्रिय बुद्धिष्ठ केन्द्र, सूचना प्रविधि र इन्टरनेट सेवाको विस्तार, युवातैत्री कार्यक्रम, महिलातैत्री कार्यक्रम, किसानतैत्री कार्यक्रम, गरिबतैत्री कार्यक्रम, महिलातैत्री कार्यक्रम, गरिबतैत्री

कार्यक्रम, वैदेशिक लगानी आकर्षण र निजी क्षेत्रलाई प्रोत्साहन, शहिद स्तम्भ एवं स्मारक निर्माण र हरेक क्षेत्र, विकास क्षेत्र भन्ने प्रतिबद्धता जनाएको थियो ।

सहज आवागमन र सर सामानको दुवानीका लागि हुलाकी मार्गलाई तराई-मधेश लोकमार्ग नामाकरण गर्दै याथशीघ्र सम्पन्न गरी थप सङ्कर सञ्चालनको निर्माण गर्ने, पूर्व-परिचयम राजमार्गको समानान्तर आधुनिक रेलमार्गको निर्माण गर्ने राजपाको प्रतिबद्धता छ ।

जनकपुरलाई अन्तर्राष्ट्रिय पर्यटन र अध्यात्मिक केन्द्रको रूपमा विकास गर्ने, जनकपुर विमानस्थललाई सुरुमा क्षेत्रीय र पछि अन्तर्राष्ट्रिय आधुनिक विमानस्थलको रूपमा स्तरान्तरी हरिनुपर्छ । वीरागन्जलाई आधुनिक शहरको रूपमा विकास गर्दै यसलाई वैकिङ, विमा, शेराबार र अन्तर्राष्ट्रिय व्यापारको केन्द्र बनाउने, नयाँ उद्योगहरू खोल्न निजी क्षेत्रलाई आकर्षित गर्ने सेवा, सुधार र छुटको योजना बनाईने, वीरागन्जलाई विश्वका अन्य आवारिक र आर्थिक कारोबार हुने सहरसँग सरकारी स्तरमै जोडिने चुनावी एजेन्डालाई अहिले कसरी पूरा गर्ने भन्ने जिम्मेवारी मधेशबाट अत्याधिक मत ल्याएर विजयी भएकाहरूको काँडमा आएको छ ।

विभिन्न कालखण्डमा मधेशी नेपालको आर्थिक विकासको मेरुदण्डको रहेको छ । राजविराज, सिरहा, जलेश्वर, मल्डगावा, गौर, कलैया, नवलपरासी, तौलिहावा, नेपालगञ्ज, तुलसीपुर, गुलरीया र महेन्द्रनगरमा एकिकृत सहरी विकास कार्यक्रम लागू गरी आधुनिक सहरको साथै नेपालमा समेत सम्पूर्ण हुनुका साथै नेपालको अर्थतन्त्रमा ठूलो फड्को मार्गालाई आकर्षित गर्ने सेवा, सुधार र छुटको योजना बनाईने, वीरागन्जलाई विश्वका अन्य आवारिक र आर्थिक कारोबार हुने सहरसँग सरकारी स्तरमै जोडिने चुनावी एजेन्डालाई अहिले कसरी पूरा गर्ने भन्ने जिम्मेवारी मधेशबाट अत्याधिक मत ल्याएर विजयी भएकाहरूको काँडमा आएको छ ।

योगीन खबर

रमिलाले ल्याइन तल परिण्ठ

लोक गायिका रमिला न्यौपानेले 'तल परिण्ठ' बोलको नयाँ गीत बजारमा ल्याएको छिन्। गायिकाकै शब्दमा खुमन अधिकारीको लय रहेको छ।

एक सय ५० भन्दा बढी गीतमा स्वर दिइसकेकी

रमिलालो नयाँ गीत 'तल परिण्ठ'मा गायक खुमन अधिकारीको पनि स्वर छ। छोराले गर्ने काम छोरीले गर्न हुन्न भन्ने पुरानो मनोविज्ञानलाई हटाउन फरकखालको गीत ल्याएको न्यौपाने बताउँछिन्। भित्तिः, 'काम गर्न ढूलो-सानो हुन्न, काम गरेर खाने मान्छे सानो भने हुँदैन।'

'तल परिण्ठ' मनोरञ्जनसँगै सन्देशमूलक गीत भएको र भिडियो पनि राम्रो बनेकाले दर्शक-श्रोताले रुचाउने उनको अपेक्षा छ। आशिष न्यौजिक प्रालिले बजारमा ल्याएको गीत गायिका न्यौपाने र रामप्रसाद कँडेलो संयुक्त एल्बममा समावेश छ। प्रकाश भट्टले निर्देशन गरेको गीतको भिडियोमा अभिनय पनि न्यौपाने र अधिकारीकै छ।

एक दशकदेखि सागीतिक क्षेत्रमा सक्रिय न्यौपानेका 'मैले तिम्लाई रोजिसक्या छु', 'आज त भेट्न आउँदिन है कालू', 'मैड इन नेपाल', 'पंखा चलाइदेउ' जस्ता गीत चर्चित छन्।

मिस्टर भोले बिल्फुलै नयाँ छ

अभिनेता दयाहाड राईले आफूले केही फिल्म पैसाकै लागि खेलेको खुलासा गरेका छन्। 'केही फिल्म पैसाकै लागि खेलेको छु,' आफू अभिनीत २८ पुसमा प्रदर्शन हुने।

लागेको मिस्टर भोलेको प्रचारप्रसारमा खटिएका दयाहाडले भने, 'कतिपय अवस्थामा आफूलाई खासै ठीक नलाग्दा पनि काम गर्नुपर्न रहेछ। कहिलेकाही सम्बन्धका कारण पनि नाङ्ग भन्न नसकेंदो रहेछ।'

आफूले पैसाकै लागि अभिनय गरेका फिल्मको नाम भने उनले लिएनन्। 'अरु जे भए पनि 'मिस्टर भोले' भने मलाई निकै मन परेको फिल्म हो,' उनले भने, 'कतिपयले मिस्टर भोलेलाई 'भोले'को सिक्केल त कतिले 'कबड्डी' ३' भन्ने गरेको सुनेको छु। बिल्फुलै त्यस्तो होइन।' दयाहाडले मिस्टर भोले विशुद्ध नयाँ कथाको फिल्म भएको दावी गरेका छन्। 'यो कुनैको सिक्केल होइन।' दर्शकलाई नमुकियुहुन अनुरोध छ।' उनले आफूलाई स्ट्रिप्ट छान्न नजानेको आरोप लाग्ने गरेको समेत सुनाए। 'मलाई मात्र होइन, अधिकांश कलाकारलाई यस्तो आरोप लाने गर्दछ,' उनले भने, 'काम गर्दै जाने क्रममा कोही अति राम्रो हुन्छन् त कोही ठीकै अनि कोही कमजोर। मलाई सबै किसिमको अनुभव छ।'

रामबाबु गुरुङको निर्देशनमा बनेको मिस्टर भोलेमा दयाहाडका साथमा दिया पुन, वर्षा राउत, बुद्धि तामाड, पुष्कर गुरुङ, कमलमणि नेपाल, अरुणा कार्किलगायत्रले अभिनय गरेका छन्। कमेडी जनराको फिल्मले दर्शकलाई

भरपुर मनोरञ्जन दिने विश्वास निर्माता टेकेन खडकाको छ। मिस्टर भोले टेकेन खडका, रौनकविक्रम कडल र रामबाबु गुरुङको संयुक्त निर्माणमा बनेको हो।

ह्याप्पी डेजको ट्रेलर

ह्याप्पी डेज फिल्मको प्रोमो सार्वजनिक गरिएको छ। मिलन चाम्सको निर्देशनमा बनेको फिल्म माघ १२ गते प्रदर्शन हुँदै छ।

त्रिकोणात्मक प्रेमकथानक फिल्ममा दयाहाड राई, प्रियका कार्की, शिशिर राणा, सञ्जय गुप्ता, रिकेश

चाम्सलगायत्रले अभिनय गरेका छन्। बेलायतका विभिन्न स्थानमा खिचिएको फिल्ममा साठे दुई करोड़भन्दा बढी लगानी लागेको निर्माण पक्षको दाबी छ।

लन्डन सिने आई र चाम्स इन्टरटेन्मेन्टको व्यानरमा बनेको फिल्मको निर्मातामा भवानी शर्मा, हिराल जोशी, बिपी खनाल र मिलन चाम्स छन्। ह्याप्पी डेज गोविन्द शाहीले वितरण गर्दै छन्।

ह्याप्पी ब्यु इअरको तिमी नै

प्रदर्शनको मिति नजिकिंदै जाँदा निर्माता कुशल थापाले आफ्नो फिल्म 'ह्याप्पी न्यु इअर'को जोडतोडले प्रचारप्रसार गरिरहेका छन्। हेट्टौंडा, पोखरालगायत्रका स्थानमा कन्स्टर्मार्फत फिल्मको प्रचार गरेका उनले सोमबार ह्याप्पी न्यु इअरमा समावेश 'तिमी नै मेरो बोलको

मिति नजिकिंदै जाँदा निर्माता कुशल थापाले आफ्नो फिल्म 'ह्याप्पी न्यु इअर'को जोडतोडले प्रचारप्रसार गरिरहेका छन्। हेट्टौंडा, पोखरालगायत्रका स्थानमा कन्स्टर्मार्फत फिल्मको प्रचार गरेका उनले सोमबार ह्याप्पी न्यु इअरमा समावेश 'तिमी नै मेरो बोलको गीतको भिडियोमा अभिनय पनि न्यौपाने र अधिकारीकै छ।

एक दशकदेखि सागीतिक क्षेत्रमा सक्रिय न्यौपानेका 'मैले तिम्लाई रोजिसक्या छु', 'आज त भेट्न आउँदिन है कालू', 'मैड इन नेपाल', 'पंखा चलाइदेउ' जस्ता गीत चर्चित छन्।

हीत सार्वजनिक गरेका छन्। अंग्रेजी नयाँ वर्ष २०१८ को अवसर पारेर १४ पुसदेखि प्रदर्शनमा आउन लागेको ह्याप्पी न्यु इअरमा कुशल स्वयम्, सन्ध्या केसी, पुकार गौतम, करण श्रेष्ठलगायत्रले अभिनय गरेका छन्। सार्वजनिक तिमी नै बोलको गीत मेलिना राई र टंक बुदायोकीले गाएका हुन्। डिकेशले नृत्य निर्देशन गरेको सो गीतमा कुशल र सन्ध्या प्रस्तुत भएका छन्। देवकुमार श्रेष्ठको निर्देशनमा बनेको फिल्मको अधिकाश सुटिङ अस्ट्रेलियामा गरिएको हो।

बेस्ट मोडल प्रतियोगिता हुने

बेस्ट मोडल अफ दी इअर-०१८ आयोजना हुने भएको छ। रोयल नेपाल डटकमले एक लाख रुपैयाँ नगद पुरस्कारसहितको यो प्रतियोगिता आयोजना गर्ने घोषणा गरेको हो।

मोडलिङ पेसालाई व्यावसायिक बनाउनुका साथै युवापुस्तालाई मोडलिङ्गारे अधिक ज्ञान दिलाउने उद्देश्यले प्रतियोगिता आयोजना गर्न लागेको आयोजक संस्थाका प्रबन्ध निर्देशक प्रशान्त खड्गीले बताएका छन्।

प्रतियोगितामा १६ देखि ३२ वर्ष ननाधेका युवा-युवतीले

भाग लिन सक्नेछन्। प्रतियोगिताका लागि आवेदन खुलिसकेको र अडिसनबाट छनिएका प्रतियोगीलाई एकमहिने विशेष प्रशिक्षण दिइने बताएको छ। प्रतियोगितामा शीर्ष उपाधि जिन्तेलाई एक लाख रुपैयाँ नगद पुरस्कार दिइनुका साथै फिल्म, विज्ञापन तथा म्युजिक भिडियोमा अभिनय गर्ने अवसर दिइने आयोजक संस्थाले जनाएको छ।

रामबाबु गुरुङको निर्देशनमा बनेको मिस्टर भोलेमा दयाहाडका साथमा दिया पुन, वर्षा राउत, बुद्धि तामाड, पुष्कर गुरुङ, कमलमणि नेपाल, अरुणा कार्किलगायत्रले अभिनय गरेका छन्। कमेडी जनराको फिल्मले दर्शकलाई

सर्लाहीको बरहथवामा कृषि विकास बैंकको शाखा

सर्लाहीको बरहथवामा कृषि विकास बैंकको आधुनिक प्रविधिजिडित शाखा स्थापना गरिएको छ। बैंकको प्रमुख कार्यकारी अधिकृत लीलाप्रकाश सिटीलाले शाखाको उद्घाटन गर्दै बैंकले प्रदान गर्दै आएको आधुनिक सेवासुविधा तथा बैंकको प्रडक्टहरूसँगै जानकारी दिएका थिए। उनले थप अत्यधिक सेवा दिन बैंक सर्वै तत्पर रहेको पनि स्पष्ट पारे।

बैंकका उपमहाप्रबन्धक नरेशकुमार रोकाले सेवा प्रवाहमा कुनै कमजोरी हुन नदिन बैंक सर्वेत रहेको बताए। देशको आर्थिक विकासमा टेवा पुन्याउने, सामाजिक सामुदायिक कार्यक्रम सञ्चालन तथा उद्यमशीलता विकास बैंकको लक्ष्य रहेको बताए। कार्यक्रम बैंकको क्षेत्रीय कार्यालय जनकपुरका निर्देशक प्रमोदबाबु तिवारीको अध्यक्षतामा भएको थियो। नगरपालिकाका मेयर देवानन्द महतो, उद्योगी राजेशप्रसाद कुशवाह, नीरञ्जन दासले बैंकको उच्च प्रगतिको शुभकामना व्यक्त गरेको कार्यक्रममा नगरपालिकाका विभिन्न वडाका अध्यक्षहरू, विभिन्न कार्यालयका प्रतिनिधिहरू तथा सेवाग्राहीहरूको उल्लेख उपरिति रहेको थियो। कार्यक्रममा उपस्थित करिब सयजनाले खाता खोलेका थिए।

सिटिजन्स बैंक सम्मानित

खेलकुद क्षेत्रको विकासमा प्रायोजकका रूपमा उत्कृष्ट योगदान गरी नेपाल र नेपालीको गौरव बढाउन भूमिका निर्वाह गरेको भद्रै राष्ट्रिय खेलकुद परिषदले सिटिजन्स बैंकलाई सम्मान गरेको छ। राष्ट्रिय प्रतियोगिता भण्डारीले सम्मानपत्र बैंकका नायब प्रमुख कार्यकारी अधिकृत अर्वाचीय कार्यालय जनकपुरका निर्देशक प्रमोदबाबु तिवारीको अध्यक्षतामा भएको थियो। नगरपालिकाका मेयर देवानन्द महतो, उद्योगी राजेशप्रसाद कुशवाह, नीरञ्जन दासले बैंकको उच्च प्रगतिको शुभकामना व्यक्त गरेको कार्यक्रममा नगरपालिकाका विभिन्न वडाका अध्यक्षहरू, विभिन्न कार्यालयका प्रतिनिधिहरू तथा सेवाग्राहीहरूको उल्लेख उपरिति रहेको थियो।

बैंकले एम्बेस्ट प्रिमियर लिंगमा सहभागी चितवन टाइगरसल्लै १०

